

Publicerad 2007-07-26 05:43 av Isla Estrecho

Stjärnväntan

Vi sitter där på stranden och pratar lågmält.

Dricker fusk-Cava som är Spaniens svar på Champagne.

Cava alltså.

Vi dricker mousserande bubbel som är så nära den riktiga varan man kan komma utan att komma för nära ruinens brant.

Mallorca är ju ändå Mallorca, resonerar vi.

Med tanke på Balearernas turistighet

får man inte vara för fin i kanten.

Ack, denna skandinaviska törstighet.

Men vi försöker ju iallafall.

Vi väntar på stjärnorna.

När de kommer

har förhoppningsvis de värsta brittiska fyllebrölen ekat ut.

Vi börjar prata om döden.

Vågornas meditativa och eviga svall tycks locka fram något från ens egna oundvikliga förgänglighet.

Stundtals känner jag mig nästan som besatt av döden.

Den är fjäderlätt att prata om

men slår tungt som en stenkross

i det ögonblick den ger sig till känna.

Stjärnorna väntar.

Och döden, döden, döden.

Jag förnimmer pusten av en Staffan Westerbergsk dödsångest

där vi sitter och pratar om vänner som lämnat vår värld.

Men vi pratar om andra saker också.

Om framtiden och om oss och om allt annat som är höljt i dunkel.

Om religion och politik.

Jag är inte ateist.

Jag är icke heller Gudfruktig men anförtror att jag är rädd för satan.

Jag respekterar Gud men fruktar fan.

Hon ger mig en förvånad blick.

Jag förstår henne.

Men jag har gjort saker i mitt liv

som nog skulle göra Gud arg.

Fast på det stora hela

skulle jag nog ändå få komma in i himlen.

När den dagen kommer.

Det tror jag.

Så tror nog hon också, men jag har strimlat hjärtan i så många köttkvarnar att jag nog borde bli vegetarian.

Men hamburgare som är så gott. Imperialistisk snabbmat...

usch ja... politik var det ja.

Girigheten och frosseriet

som alla vi västerlänningar är en del av.

Vet inte om medvetenheten om detta faktum är värre

än om sanningen vore gömd i ignoransens befriande töcken.

Stjärnorna borde komma snart.

Vi blickar båda uppåt medan sanden smeker våra tår.

Väntar på stjärnorna.

Helt utan brådska.

Arrogant vore det att stressa himlavalvets gång.

Det kommer inga stjärnor denna kväll ty det är mulet.

Men vi är varandras stjärnor

tänker jag när vi går hemåt hand i hand.

Dagen efter skiner solen

och på kvällen anländer stjärnorna.

Då sover vi.

Drömmandes drömmar.

Om en framtid med fingrarna i sömnen tätt ihopslingrande.

Och stjärnorna...

de väntar på oss.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Isla Estrecho med Poeter.se id #4018 innehar upphovsrätten